

na mne čeká, až obě kočky budou mít kořata? A tak se stalo, že stará kočička přišla a měla břicho splasklé, a já jsem věděl, že chodí na sousední parcelu, tam vskakuje na půdčku, a tedy že ta kořata budou někde za trámy, tady za těmi trámy už kočky vyvedly několik sérií mladých, tady dokonce bydlel ten obrovský mourovatý kocour, který vžáil pět kil, kocour, který terorizoval všechny naše kočky, dokonce i Rendu jednou srazil z trámu tak, že spadl a byl z toho vyjevený celý týden, tak tady za těmi trámy u Soldátů měla ta naše škaředá kočička ty svoje mláďá, přicházela domů se jenom napít mlíčka a najíst, když napřed si daly s Autičkem hubičku. Obě ty kočky se měly tak rády, že jak se potkaly, tak si dávaly hubičky, dokonce než porodily, tak spolu spávaly a jedna druhé prokazovaly úctu a velkou lásku, že jsme z toho bývali dojatí taky. A jedné noci se stalo to, čemu jsem nemohl zabránit, Autičko v mých nohách porodilo kořata, pět kořat, ne hned, ale nejdřív tři a potom ještě dvě, rozespalý a zděšený, zatímco moje žena ležela a vykřikovala hněvivě... Co budeme zase s tolika kočkama dělat? Odnosl jsem ta kořata do kůlny a položil jsem je na ten poštovní pytel a Autičko se hned stulilo a kočička olízalo, a pak si je pacičkou prisunulo

nulo k sobě i tu moji ruku a tak jsem tam stál a v prstech jsem cítil ty první pohyby kořátek, a sem tam mně olízla ruku i ta moje krásná kočička, které jsme říkali Autičko... A tak kočička rostla, pak poprvně uviděla ten svět v kůlně, stará Škaředá kočička dál chodila z půdy od Soldátů na jídlo k nám, když se setkaly ty dvě kočky, maminky, tak si daly hubičku, olízaly si krčky, za měsíc po porodu už ty dvě maminky měly na sebe více času, tak zase celé hodiny lhalily spolu, čistily se, funěly si pod krček a milovaly se tak jako dřív. A pak jsem jednou přišel a moje žena plakala, už ani nenařikala, co budeme s tolika kočkama dělat? A já jsem to hned věděl, otevřel jsem dveře a tam byla čtyři kořata, docela zaprášená chlupatá kořata, a manželka mi řekla, že sousedi ta kořata pochytili, čtyři kořata, že si museli na to vzít rukavice, jak ta kočička byla divoká, že už to dál nešlo, protože ta kočička chodila čurat do kouta půdy, na to samé místo, až se promácel strop. A ještě, když jsem děkoval nebesům, že ta kořata jsou jenom čtyři, tak paní Soldátová řekla, že tam zůstalo ještě jedno kotě, docela černé kotě, které se nedalo chytit, ale abych se nebál, že stará kočička jej jednou přivede sama.